

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De die æternitatis, & huius vitæ angustijs. xlviii

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XLVII.

Quòd omnia graua, pro aeterna vita, sint toleranda.

1. **F**ili, non te frangant labores, quos assumpſisti propter me, ne tribulationes te deiciant vsquequaque; sed mea promissio in omni euentu te roboret & conſoletur. Ego sufficiens sum ad reddendum, supra omnem modum & mensuram. Non diu hic laborabis, nec semper grauaberis doloribus. Expecta paulisper, & videbis celerem finem malorum. Veniet vna hora, quando cessabit omnis labor & tumultus. Modicum est & breue, omne quod transit cum tempore.

2. Age, quod agis; fideliter labora in vinea mea, ego ero merces tua. Scribe, lege, canta, geme, tace, ora, sustine viriliter contraria, digna est his omnibus & maioribus prælijs vita aeterna. Veniet pax in die vna, quæ nota est Domino, & erit non dies neque nox huius scilicet temporis, sed lux perpetua, claritas infinita, pax firma, & requies secura. Non dices tunc: *Quis me liberabit de corpore mortis huius?* Nec clamabis, *Hei mihi quia incolatus meus prolongatus est:* quoniam præcipitabitur mors, & salus erit indefectiua, anxietas nulla, iucunditas beata, societas dulcis & decora.

3. O si vidisses sanctorum in cælo coronas perpetuas; quanta quoque nunc exultant gloria, (qui huic mundo olim contemptibiles, & quasi vita ipsa indigni putabantur:) profectò te statim humiliare vsque ad terram: & affectares potiùs omnibus subesse, quàm vni præesse, nec huius vitæ lætos dies concupisceres, sed magis pro Deo tribulari gauderes, & pro nihilo inter homines computari, maximum lucrum duceres.

4. O si tibi hæc saperent, & profundè ad cor transirent, quomodo auderes vel semel conqueri? Nónne pro vita aeterna, cuncta laboriosa sunt toleranda? Non est paruum quid, perdere aut lucrari regnum Dei. Leua igitur faciem tuam in cælum. Ecce ego, & omnes sancti mei mecum, qui in hoc seculo magnum habuere certamen; modò gaudent, modò conſolantur, modò securi sunt, modò requiescunt, & sine fine mecum in regno Patris mei permanebunt.

CAPVT XLVII.

De die aeternitatis, & huius vita angustijs.

1. **O** Superne ciuitatis mæſio beatissima. O dies eternitatis clarissima, quæ nox non obscurat, sed summa veritas semper irradiat, dies sepe læta, sepe secura, & nunquã statũ mutas in contraria. O vtinã dies illa illuxisset, & cuncta hæc temporalia sine accepissent,

plissent. Lucet quidem sanctis perpetua claritate splendida, sed non nisi à longè & per speculum peregrinantibus in terra.

Iob. 7.

2. Norunt cæli ciues, quàm gaudiosa sit illa: gemunt exules filij Eue, quòd amara & tædiosa sit ista. Dies huius temporis parui & mali, pleni doloribus & angustijs; vbi homo multis peccatis inquinatur, multis passionibus irretitur, multis timoribus stringitur, multis curis distenditur, multis curiositatibus distrahitur, multis vanitatibus implicatur, multis erroribus circumfunditur, multis laboribus atteritur, tentationibus grauatur, delicijs enèruatur, egestate cruciatur.

*Rom. 7.
Epsal. 70.*

3. O quando finis horum malorum! quando liberabor à misera seruitute vitiorum? Quando memorabor (Domine) tui solius? Quando ad plenum lababor in te? Quando ero sine omni impedimento in vera libertate, sine omni grauamine mentis & corporis? Quando erit pax solida, pax imperturbabilis & secunda, pax intus & foris, pax ex omni parte firma? Iesu bone, quando stabo ad videndum te? Quando contemplantur gloriam regni tui? Quando eris mihi omnia in omnibus? O quando ero tecum in regno tuo, quod preparasti dilectis tuis ab æterno? Relictus sum pauper & exul in terra hostili, vbi bella quotidiana & infortunia maxima.

Rom. 7. & 8.

4. Consolare exilium meum, mitiga dolorem meum, quia ad te suspirat omne desiderium meum. Nam onus mihi totum est, quicquid his mundus offert ad solatium. Desidero te intimè frui, sed nequeo apprehendere. Opto inhaerere caelestibus, sed deprimunt res temporales, & immortificatae passionis. Mente omnibus rebus superesse volo, carne autem inuitè subesse cogor. Sic ego homo infelix mecum pugno, & factus sum mihi metipsum grauis: dum spiritus sursum, & caro querit esse deorsum.

Epsal. 76.

5. O quid intus patior, dum mente caelestia tracto, & mox carnalium turba occurrit oranti, Deus meus, ne elongeris à me, neque declines in ira à seruo tuo. Fulgura coruscationem tuam, & dissipa eas. Emitte sagittas tuas, & conturbentur omnes phantasiae inimici. Recollige sensus meos ad te, fac me obliuisci omnium mundanorum; da citò abijcere & contemnere phantasmata vitiorum. Succurre mihi aeterna veritas, vt nulla me moueat vanitas. Adueni caelestis suauitas, & fugiat à facie tua omnis impunitas. Ignosce quoque mihi, & misericorditer indulge, quoties praeter te aliud in oratione reuoluo. Confiteor etenim verè quia valde distractè me habere consueui. Nam ibi multoties non sum, vbi corporaliter sto aut sedeo; sed ibi magis sum, quòd cogitationibus feror. Ibi sum, vbi cogitatio mea est. Ibi frequenter cogitatio mea, vbi est quod amo. Hoc mihi citò occurrit, quod naturaliter

inraliter delectat, aut ex vsu placet.

6. Vnde tu veritas aperte dixisti: *Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.* Si cœlum diligo, libenter de cœlestibus penso. Si mundum amo, mundi felicitatibus congaudeo, & de aduersitatibus eius tristor. Si carnē diligo, quæ carnis sunt sæpe imaginor. Si spiritum amo, de spiritualibus cogitare delector. *Quæcumque enim diligo, de his libenter loquor & audio, atque talium imagines mecum ad domum reporto.* Sed beatus ille homo, qui propter te Domine, omnibus creaturis licentiam abeundi tribuit; qui naturæ vim facit, & concupiscentias carnis feruore spiritus crucifigit. Vt serenata conscientia, puram tibi orationem offerat: dignusque sit angelicis interesset choris, omnibus terrenis foris & intus exclusis. Matt. 6.
Matt. 19.

CAPVT XLIX.

De desiderio æterna vita, & quanta sint certantibus bona promissa.

1. **F**ILI, cum tibi desiderium æternæ beatitudinis desper infundis, & de tabernaculo corporis exire concupiscis, vt claritatem meam sine vicissitudinis umbra contemplari possis; dilata cor tuum, & omni desiderio hanc sanctam inspirationem suscipe. Redde amplissimas supernæ bonitati gratias, quæ tecum sic dignanter agit, clementer visitat, ardentem excitat, potenter subleuat, ne proprio pōdere ad terrena labaris. Neque enim hoc cogitatu tuo aut conatu accipis, sed sola dignatione supernæ gratiæ & diuini aspectus, quatenus in virtutibus & maiori humilitate proficias, & ad futura certamina te præpares, mihiq; toto cordis affectu adherere, ac feruenti voluntate studeas deseruire.

2. Fili, sæpe ignis ardet, sed sine fumo flamma non ascendit. Sic & aliquorum desideria ad cœlestia flagrant, & tamen à tentatione carnalis affectus liberi non sunt. Idcirco, nec omnino purè pro honore Dei agunt, quod tam desideranter ab eo petunt. Tale est & tuum sæpe desiderium, quod insinuasti fore tam importunum. Non enim est hoc purum & perfectum, quod propria commoditate est infectum.

3. Pete, non quod tibi est delectabile & commodum, sed quod mihi est acceptabile atque honorificum. Quia si rectè iudicas, meam ordinationem tuo desiderio & omni desiderato præferre debes ac sequi. Noui desiderium tuum, & frequentes gemitus audiui. Iam velles esse in libertate gloriæ filiorum Dei; iam te delectat domus æterna & cœlestis patria gaudio plena, sed nondum venit hora ista, sed est adhuc aliud tempus, scilicet tempus belli, Iob. 7.
tempus laboris & probationis. Optas summo repleti bono, sed non